

1984 பிப்ரவரி 23]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

8. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின்படி, பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியமைக்கப்படுகிறது என்பதைப் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

24 — 2 — 1984 (1) வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் இல்லை.

(2) அரசினர் தனித்தீர்மானமும், அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

(3) தேவையிருப்பின், பேரவை மாலையில் கூடும்.

பேரவை 24 — 2 — 1984 அன்று ஒத்திவைக்கப்பெறும்.

7. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—(தொடர்ச்சி).

(ஆ) திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு 1984.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1984)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

இந்தச் சட்டமுன்வடிவு இங்கே தம்மிலும், ஆங்கிலத்திலும் வைக்கப்பெற்று இருக்கிறது. அதிலே தமிழ் படிவத்திலே ஒரு சிறிய திருத்தம் இருக்கிறது. அதைத் தங்கள் மூலம் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தின் காரண-நோக்க விளக்கத்தில் “ஒரு ஆண்டில் 9 மாதங்களுக்கு மேற்படாத கால அளவிற்கு” என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, “ஒராண்டில் 9 மாதங்களேனும்” என்று அச்சடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, “ஒரு ஆண்டில் 9 மாதங்களுக்கு மேற்படாத கால அளவிற்கு” என்று அதைத் திருத்திப் படிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 18-ம் தேதியே தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[1984 பிப்ரவரி 23]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் திருத்த சட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தைத் திருத்தி ஆளுநரால் தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் திருத்த அவசரச் சட்டம் அதிகார முறையில் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டமுன்வடிவே சிலபல மாதங்களுக்கு முன்னாலே அரசு ஆணையின் மூலமாக ஓராண்டிலே 12 வாரங்களுக்கு குறையாத அளவிற்கு தமிழ்நாடு திரையரங்குகளில் தமிழ்ப்படங்கள் காட்டப்பட வேண்டும் என்று உரிமையாளர்களுக்கு கட்டளையிட்டு அரசாங்கம் வழங்கிய ஆணையை உச்சநீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்ததால், அதற்கு பதிலாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவு இங்கே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

நான் இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது பேசுகின்ற காரணத்தால் ஏதோ எங்களுக்கு தமிழ் உணர்வு இல்லை, தமிழ் உணர்வுக்கு எதிரானது என்ற கருத்து யாருக்கும் ஏற்படாது என்று நான் எண்ணுகிறேன். என்னுடைய வருத்தம் எல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு மாதத்திற்கு முன் ஆணை வெளியிட்டு அது உச்சமன்றத்தில் தள்ளாடி தோற்கடிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு அது அவசரச் சட்டமாக மாறி இங்கே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. எங்களுடைய கவலை எல்லாம், இந்த சட்டமும் இதற்கு முன்னாலே பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணை எப்படி செல்திறன் ஆகவில்லையோ அதைப் போன்று ஆகிவிடக்கூடாது என்பதுதான். அந்த நல்ல எண்ணத்தின் காரணமாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த அவையிலே இதற்கு முன்னாலே ஒரு சட்ட முன்வடிவு வந்தபோது சொன்னோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லை; தமிழ்நாட்டிலே தான் வந்திருக்கிறது; வேறு எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கும்போது இந்த மாதிரியான சட்ட முன்வடிவு வருவது தேவைதானா என்று சொன்னதை இங்கே இப்போது நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒன்பது மாதங்களுக்கு மேற்படாத அளவுக்கு திரையரங்குகளில் தமிழ்ப்படம் காட்ட வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி பார்க்கிறபோது சின்ன ஊர்களில் இருக்கும் திரையரங்குகளுக்கு பிரச்சினை இல்லை. அதைப்போன்று நகராட்சிகளில் இருக்கும் திரைப்பட கொட்டகைகளுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படாது. ஆனால் சென்னை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் இருக்கிற திரைப்பட கொட்டகைகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்படும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அதிலும், தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகின்ற தமிழ் படங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க விரும்புகிறீர்கள். அதே நேரத்தில் நீங்கள் இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகின்ற தமிழ் படங்கள், தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல; கர்நாடக மாநிலத்தில் பெங்களூரில் தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்; மராட்டிய மாநிலத்தில் பம்பாயில் தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எல்லாம் தமிழ் படங்களை பார்க்க விரும்புகிற போது அந்த மாநில அரசுகளும் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவந்தால், அதாவது அந்த மாநிலங்களில் தயாரிக்கப்படுகின்ற தமிழ் அல்லாத படங்களை திரைப்பட கொட்டகைகளில் ஒன்பது மாதங்களுக்கு மேற்படாமல் காட்ட வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தால், தமிழ் படம் பார்க்க விரும்புகிறவர்களுடைய வாய்ப்பு குறையாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஒட்டுமொத்தமாக இருக்கிற கொட்டகைகள் எத்தனை? ஆண்டு ஒன்றுக்கு இங்கே எத்தனை தமிழ் படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன? தயாரிக்கின்ற படங்களிலே எத்தனை படங்கள் அதிக நாள் ஓட தகுதி பெற்றிருக்கின்றன? எத்தனை பிரின்ட் எடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற திரைப்பட கொட்டகைகளில் ஆண்டு முழுவதும் ஓடக்கூடிய அளவுக்கு இங்கே தமிழ் படம் தயாராகவில்லை; குறைந்த அளவில்தான் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் நம்முடைய அரசாங்கம் இன்னும் நிறைய தமிழ்ப்படங்களைத் தயாரிக்க, நல்ல முறையில் தயாரிப்பாளர்களை உற்சாகப்படுத்தாலாமே தவிர கட்டாயம் ஒன்பது மாதம் தமிழ்ப் படத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவருவது சரியல்ல. தயாரிப்பாளர்களுக்கு நல்ல உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தி, அதிகமான தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரிக்கின்ற முயற்சியிலே அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டும். அது அல்லாமல் இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது எந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்று தெரியவில்லை.

கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னாலே எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி பாடுவது பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். அந்த அம்மையார் பாடுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் 75 சதவீதம் தமிழ் பாடல்களைப் பாட வேண்டுமென்று வற்புறுத்த முடியுமா? அல்லது தமிழ்நாட்டில் ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 75 சதவீதம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மூலப் பொருள்களைத்தான் நீங்கள் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்த முடியுமா? அல்லது இங்கே இருக்கிற ஒரு கடையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 75 சதவீதம் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குத்தான் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த முடியுமா? இதெல்லாம் தனிப்பட்டவர் உரிமையை மறுப்பதாகாதா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு என். எஸ். வி. சித்தன்] [1984 பிப்ரவரி 23]

இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற தியேட்டர்களில் ஒன்பது மாதங்கள் தமிழ் படம்தான் காட்ட வேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்துவது சரியல்ல. அது மட்டுமல்ல; தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் ஒன்பது மாதம் தமிழ் படங்களைத் தான் பார்க்க வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்கக்கூடாது. இந்தமாதிரியானச் சட்டம் நீதி மன்றத்திற்குப் போனால் அங்கே செல்திறன் ஆகாமல் போய்விடக்கூடும்; அந்த நிலை வரக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் சென்னையில் பல இந்திப் படங்கள் தயாராகின்றன. இந்தப் படங்களை வட மாநிலங்களிலுள்ளவர்கள் திரையிடக் கூடாது என்று சொன்னால் நம்முடைய நிலைமை என்னவாகும்? ஒரு தியேட்டர் ஒன்பது பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் போட்டு, தொழில் நடத்துகின்ற ஒரு இடம். அந்தத் தொழிலை காக்க வேண்டும். இந்தமாதிரியான சட்டத் திட்டங்களைப் போட்டு மக்களுடைய கலை உணர்வுக்கு, மக்களுடைய பொழுதுபோக்குக்கு அரசாங்கம் தடை விதிக்கக் கூடாது என்பதால் அதற்கு என்னுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், தமிழகத்திலே திரை அரங்குகளில் போடப்படுகின்ற தமிழ்ப் படங்கள் 9 மாதங்களாவது போடப் பட வேண்டும் என்ற ஒரு பிரிவு சட்டத்திலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்கக் கூடிய அம்சம். ஆனால், இதிலே நம்முடைய அமைச்சர் ஆர்.எம்.வீ. ரொம்ப கெட்டிக்காரர் — சட்டம் கொண்டு வருவதிலே மிகவும் கெட்டிக்காரத்தனமாக கொண்டுவந்திருக்கிறார். என்னவென்றால், தமிழ்ப்படங்களை ஆண்டிற்கு 9 மாதங்கள் போட்டே தீர வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. விரும்பினால் போடலாம் விரும்பாவிட்டால், போடாமல் இருக்கலாம். அது அவர்களுடைய விருப்பம். நான் கேட்கிறேன்—தமிழ் மொழியின் மீது பற்றுள்ள ஒரு சர்க்கார், தமிழ்ப் படங்கள் வளரவேண்டுமென்று விரும்பும் ஒரு சர்க்கார், தமிழ்நாட்டினுடைய கலாச்சாரம் சினிமாத் துறையின் மூலம் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்று விரும்பும் இந்த சர்க்கார், 9 மாதங்களுக்குத் தமிழ்ப்படங்கள் போட்டே தீரவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்தால், அதை வரவேற்கலாம். ஆனால், போடுவதும், போடாததும் உங்கள் இஷ்டம் என்ற அர்த்தத்திலே சட்டப் பிரிவிலே ஒரு வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

“The Government may, in the interest of the general public in the State of Tamil Nadu who speak mainly Tamil which is the official language of the State, issue directions from time to time to any

1984 பிப்ரவரி 23]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

class of licensee or to licensees generally to exhibit Tamil films for a period of not more than nine months in a year."

இதிலே என்ன அர்த்தம்? பட முதலாளிகள் அல்லது படத்தைத் தயாரிப்பவர்கள் திரை அரங்குகளில் 9 மாதங்கள் நீங்கள் போடுங்கள், போடாமலும் இருங்கள். ஆனால் போடுவது நல்லது என்ற விதத்தில் 'மே' என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 'மே' என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக 'ஷெல்' என்ற வார்த்தையைப் போட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது, 'தி கவர்ன்மெண்டு ஷெல்' என்று போட்டிருந்தால், 'ஷெல்'-க்கு டைரக்ஷன்ஸ் என்று உத்தரவு கொடுத்தே தீர வேண்டும் என்றவாசகம் அதிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்குமேயானால் 9 மாதங்கள் தமிழ்த் திரைப்படங்களைக் காட்டியே தீர வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கும். ஆனால் போடாமல் இருந்தால் அதைத் தடுக்க முடியாது. தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறது. அதை வளர்க்க வேண்டுமென்று பாடுபடுகிறோம். தமிழர்களின் நல்லெண்ணங்கருதி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். பிறகு ஏன் 'ஷெல்' என்ற வார்த்தையைப் போடவில்லை? ஏன் இப்படி இந்த வார்த்தையிலே விளையாடுகிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டு இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அதிலே பலரும் கலந்துகொண்டோம். அதில் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், கொண்டு வரப்பட்ட ஆட்சி மொழி சட்ட மசோதாவிலே—1963 ஆம் ஆண்டில் லாஸ்கதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஹோம் மினிஸ்டராக இருந்தார் என்று கருதுகிறேன். இந்த ஆட்சி மொழி சட்ட மசோதாவிலே 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் கூட, மத்திய அரசின் காரியங்களுக்காக இந்தியையும், ஆங்கிலத்தையும் தொடர்ந்து பயன்படுத்தலாம்—'மே' என்ற வார்த்தையைப் போடுவதனால் அதன் அர்த்தம் என்ன? ஆங்கிலத்தை விட்டு, 1965 க்குப் பிறகு இந்தியை ஆட்சி மொழியாகத் தொடரலாம் என்பதற்கு வழி வகுப்பதாக இருக்கிறது. 'மே' என்று இருப்பதால் அந்த 'மே' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஷெல்' என்று போட்டால் தான் ஆங்கிலமும் தொடரும். 1965 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற போராட்டத்தில் தங்கள் இன்னுயிரை இழந்தார்கள் சாரங்க பாணி, ராஜேந்திரன் ஆகியவர்கள். சின்னசாமியின் மனைவி தமிழ்த்தாயின் நெற்றித் திலகம் அழியக்கூடாது என்பதற்காக தன்னுடைய திலகத்தை அழித்துக்கொண்டாள். மாணவர் சமுதாயத்தினிடையே மாபெரும் போராட்டமே நடைபெற்றது. ஆக நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இந்த 'மே', 'ஷெல்' என்ற பிரச்சினைக்கு காரணம் என்னவென்றால், படங்கள் 9 மாதங்கள் போடுவதை வரவேற்கிறதே தவிர, போட்டுத்தான் தீர வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தவில்லை. கட்டாயப்படுத்தாது ஏமாற்றம் தருகிறது. பட முதலாளிகள், இந்திப் பட விநியோகஸ்தர்கள், திரை அரங்குக்காரர்களை எல்லாம் அழைத்து,

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1984 பிப்ரவரி 23]

பார்த்தீர்களா, 9 மாதங்கள் என்று போட்டால் சிக்கல் வரும், என்ன சொல்கிறீர்கள்? என்று காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்வதற்காக பயமுறுத்துவதற்காக ஒரு கருவியாக வைத்துக் கொண்டு இதைத் தங்கச்சுரங்கமாக வைத்திருக்கிறீர்களோ என்ற ஒரு சந்தேகம் என்னைப்போல் உள்ளவர்களுக்கு எழுகிறது. ஆகவே, மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் ஆட்சிமொழியாக கொண்டு வருகிறோம், அதை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்கிற காரணத்தால் தான் நான் சொல்கிறேன். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் உயிர்விட்ட தியாகிகளுக்கு 150 ரூபாய் தரும் அந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆக, இதிலே ஏமாற்று வேலைகள் இருக்கின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இவைகளை நான் கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய பாயிண்ட். தமிழ்ப்படங்கள் 9 மாதங்கள் காட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். அது என்ன கணக்கு? ஒரு 10 மாதம் என்று ஏன் இருக்கக் கூடாது? அதற்காகத்தான் நான் அமென்ட்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கலை என்பதிலே கிழக்கு மேற்கு கிடையாது, தெற்கு வடக்கு என்பது கிடையாது. கேரளாவிலே படம் எடுக்கிறார்கள். மேற்கு வங்கத்திலே படம் எடுக்கிறார்கள். ஆக, இன்றைக்கு அது போன்ற படங்களை எல்லாம் பார்க்கவே கூடாது தமிழகத்தில் உள்ள தமிழர்கள் என்று நான் வாதாடவில்லை. கர்நாடகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ராஜ்குமார் தமிழ்ப் படங்கள் போடவேகூடாது என்கிறார். இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழ்நாட்டிலே பெங்களூரைச் சேர்ந்த ரஜினிகாந்த் நடடிக்கிறார். அவர்தான் தற்போது கதாநாயகன். (குறுக்கீடு) பெங்களூரிலே தமிழ்ப்படமே காட்டக்கூடாது என்று ராஜ்குமார் அங்கே போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார். தமிழ்ப்பட சூட்டிங்கே நடத்தமுடியாமல் அங்கே அவர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் அங்கே இருக்கின்றன. ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் வங்காளப்படத்தை கலை அம்சத்திற்காகவும் மலையாளப்படத்தை அதன் கருத்துப் புரட்சிக்காகவும் பார்க்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். நமது மாநில மொழிப் படங்களிலும் இத்தகைய கலாச்சாரங்கள், கருத்துக்கள் பிரதிபலிக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்த மசோதாவை சட்டமாக்குகிறபோது, 9 மாதம் கட்டாயமாகத் தமிழ்ப்படம் காட்டவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்து, மேற்கு வங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். வங்காளப்படம் தான் காட்ட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திலே கூட என்ன போட்டு இருக்கிறார்கள் என்றால்

1984 டிப்ரவரி 23]

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

நாட் லெஸ் தேன் 12 வீக்ஸ், அதாவது 12 வாரம் என்று நான்கருதுகிறேன், அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பின்பற்றி இங்கேயும் நீங்கள் போட்டிருக்கலாம். இதிலே இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்ப்படங்கள் போடுவதற்காக ஏற்பாடு செய்கிறோமே, 9 மாதங்கள் தமிழ்ப்படம் காட்டவேண்டும் என்று செய்கிறோமே, அதற்குத்தகுந்த தமிழ்ப்படங்கள் இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், இன்றைக்கு சினிமாப் படத்துறையிலே 9 மாதங்கள் காட்டவேண்டும் என்று சொன்னால், அது எப்படியாகும். 9 மாதங்கள் தொடர்ந்து தமிழ்ப்படங்கள் காட்டுகின்ற அளவிற்கு இங்கே படம் எடுக்கப்படுகிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், இன்றைக்கு இங்கே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெளியிலே பேசப்பட்டதாக எதையும் இங்கே வந்து நாம் பேசக் கூடாது. (குறுக்கீடு). எனவே உறுப்பினர் திரு ரகுமன்கான் கடைசியாக சொன்னவைகளை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. அ. ரகுமன்கான்: அதை ரெஃபரென்ஸ்ஸுக்காகத் தான் சொன்னேன்.**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது எல்லாம் நீக்கப்பெற்றாகிவிட்டது; மசோதாவை ஒட்டிப் பேசுவதாக இருந்தால் பேசங்கள்..

திரு. அ. ரகுமன்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, வெளியிலே ஏற்பட்ட பிரச்சனையின் காரணமாகத்தானே தினமலர் பத்திரிகை மீது உரிமை பிரச்சனை எழுப்பினோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்தப் பிரச்சனை வேறு, இந்தப் பிரச்சனை வேறு. அதைப்பற்றி இப்போது விவாதிக்க வேண்டாம் (குறுக்கீடு).

எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் எழுந்து பேச முற்பட்டால் அவையை எப்படி நடத்த முடியும். எல்லோரும் அவையின் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க தலைவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். தலைவரின் இருப்பிடத்திற்கே வந்து அவரைச்சுற்றி நின்று பேச முற்படக் கூடாது. தலைவரின் இடத்திற்குரிய மரியாதையைத் தர வேண்டும். உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளுக்குப் பாது

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1984 பிப்ரவரி 23]

காப்பாக இருப்பார் பேரவைத் தலைவர் என்றால், உறுப்பினர்கள் இந்தச் சேரை மதித்து நடந்து, அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு)

மற்ற மாநிலங்களில் ஸ்பீகருக்குக்குப் பக்கத்திலே போய் பேச முடியுமா? டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டிலே கூட மாஜிஸ்ட்ரேட் பக்கத்திலே போய் பேச முடியாது. பெஞ்ச் கிளார்க்கிடம் தான் ஏதாவது சொல்வதாக இருந்தால் சொல்ல வேண்டும்.

இங்கே இனிமேல் யார் உட்கார்ந்திருந்தாலும், சபாநாயகராக இருந்தாலும் சரி, துணை சபாநாயகராக இருந்தாலும் சரி, தலைவரின் இடத்திற்கு, போடியத்தின் அருகிலே வந்து யாருமே பேசக் கூடாது. ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்றால் செயலாளரிடத்திலே தான் சொல்ல வேண்டும். இனிமேல் யாருமே தலைவரின் இடத்திற்கு அருகிலே வந்து பேசக்கூடாது. பேசுவதும் மரபு அல்ல.

திரு. என். எஸ். வ. சித்தன் : நீங்களும் யாரிடமும் பேசக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சில உரிமைகள் சபாநாயகருக்கு இருக்கிறது. உரிமைகள் என்று கூட சொல்ல முடியாது, அதிகாரம் என்று சொல்லலாம்.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்களே சில முடிவுகளை திடீர் திடீர் என்று எடுத்து அவற்றை அறிவிப்புச் செய்வீர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படி சில நிலைமை திடீர் என்று எழுகிறபோது, முடிவுகளையும் திடீர் என்று எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் உட்காருங்கள்..

திரு. துரைமுருகன் : சார் உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கையிலேயே ஏன் தடுக்கிறீர்கள்? அவர் பேசி முடிக்கட்டுமே,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் தெரிவிக்கும் கருத்து எதற்கும் இதுவரையில் நீங்கள் ஆதரவு தெரிவித்தது கிடையாது. இப்போதாவது அவரை ஆதரிக்கிறீர்களே, மகிழ்ச்சி.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் இருக்கைக்கு அருகே யாருமே வரக்கூடாது என்று தீர்ப்புக் கொடுத்தால், அவையிலே எதுவுமே நடக்க முடியாமல் போய்விடும். பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்கள், அமைதியான முறையில் தங்களுடைய முழு கருத்தை அவையிலே செலுத்தி, அதை செம்மையாக நடத்த வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிற காரணத்தினால், அவருடைய வேண்டுகோளை ஏற்று யாரும் அவருக்குத் தொல்லை கொடுக்க

1954 பிப்ரவரி 23] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காமல். அவருடைய அருகிலே போய் நின்று பேசாமல், அவருடைய வேண்டுகோளை, அவரைப் பொருத்தவரைக்கும் கடைப்பிடித்து வருவது நல்லது. அவர் அப்படி விரும்புகிறார். அவரிடம் போய் நின்று கதை அளந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்.

தேவையானால் அவரிடம் சென்று, அவை நிகழ்ச்சியோடு ஒட்டிய சில வார்த்தைகள் பேசி, சில செய்திகள் சொல்லி, தேவையான நிலைமைகளை தெளிவாகக்கூற வகையில், சுருக்கமாக சொல்லிவிட்டு வந்து விடலாமே தவிர, அவர் அருகில் போய் நின்று கொண்டு, நேற்றைக்கு நடந்தது, அதற்கு முன்பு நடந்தது, வெளியே நடந்தது என்று ஒரு ஆண்டுக்கால வரலாற்றையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. என்பதுதான் துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளே தவிர, ரூலிங் அல்ல. அதை அவருடைய வேண்டுகோளாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எந்த மாநில சட்டமன்றத்திலேயும் அவைத் தலைவரின் இருக்கையின் அருகாமையிலே போய் உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற பழக்கம் கிடையாது. பஞ்சாபிலே இல்லை. அரியானாவிலே இல்லை (குறுக்கீடு) மைன்ட் டிஸ்டிராக்ட் ஆகிறது, அதற்காகச் சொல்கிறேன், பேசிக் கொண்டே இருப்பதால் திடீரென்று நேற்று ஒத்திவைத்தேன் என்று வருகிறது. ஆகவேதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் சொல்வதிலேயும் பொருள் இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் சொல்வதிலும் பொருள் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நம்முடைய மாநில அவையைப் பொறுத்தவரையிலும் அணுகவேண்டிய அளவுக்குப் பிரச்சினைகள் இருந்து, அடுத்து நான் பேசுகிறேன் என்பதையோ அல்லது மற்ற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கோ உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவையிலே என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை துணைத் தலைவர் கவனித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களிலே அவருடைய கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகிறபோது சிலபல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுவிடுகின்றன. அதனால்தான் அவர்கள் அந்த முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள்.

திரு துரைமுருகன் : * * * * *

திரு. என். எஸ். வி. சீத்தன் : நாங்கள் ஏதாவது கேட்க வேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : செயலாளரிடம் கேட்டுக் கொள்ளலாம் (குறுக்கீடு) உங்களுடைய கொறடா மூலமாக அணுகலாம்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற் றப்பெற்றது.

[1984 பிப்ரவரி 23]

திரு. துரைமுருகன் : * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது எல்லாம் நீக்கப்படுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எல்லாம் ரசிகர்களாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு இங்கே நட்சத்திரங்கள் யாரும் இல்லை. * * * * *

பலர் வடநாட்டிற்கு இந்திப் படவுலகத்திலே நடிக்கப்போனால் நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் இங்கே தமிழ் படங்களுக்கு 9 மாதங்கள் கால்ஷீட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் போடமுடியுமா? முடியாது. * * * * *

ஆகவே, 9 மாதங்கள் தமிழ்ப்படங்கள் காட்ட வேண்டும் என்பதை வரவேற்கிறோம். பெரும்பான்மையான காலத்திற்குத் தமிழ்ப்படங்களைப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படும். அப்படியானால் தமிழ்ப்படங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும். தமிழ்ப்படங்கள் பார்ப்பதே தண்டனையாக இருக்கக்கூடாது. சிறப்பாக கதையம்சத்தினாலும், ஆபாசம் இல்லாத முறையிலும் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பாகவும் இருக்க வேண்டும். இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ்.எஸ்.ஆர்.

இருக்கிறார். அவர் நடித்த சிவகங்கைச் சீமை படத்தை நான் கல்லூரியிலே படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலே பார்த்தேன், தென்பாண்டிச் சீமைக்கே போய் தென்பாண்டி வீரமறவர்களை கண்முன்னாலே பார்க்க முடிந்தது. அப்படிப்பட்ட திரைப்படங்கள் எடுக்கப்படுவது உண்டா? சிவாஜி அவர்கள் பல படங்களிலே சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார். ஜெமினிகணேசன் அவர்கள் பல படங்களிலே சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார்கள். இப்போது, கதை அம்சங்களிலும் மற்ற அம்சங்களிலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை நீங்கள் பார்த்தால் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே * * * * *

என்ற அளவுக்குப் பேசுகிறேன் என்று கருதாதீர்கள். தமிழ்ப்படங்களை 9 மாதங்கள் பார்க்கக்கூடிய மக்கள் சார்பாக நான் சொல்கிறேன். அவ்வளவு வேதனைத் தரத்தக்க அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

**

**

**

[பிற்பகல் 1-10]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் ஒரு சட்ட முன்வடிவை விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர். அந்தப்

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பொறுப்பு வாய்ந்த கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்று நாம் எல்லாம் கவனத்தோடு கவலையோடு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர் இங்கே இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது ஏதாவது விவரங்கள் தரப்போகிறார்களா? விளக்கங்கள் தரப்போகிறார்களா? திருத்தங்கள் தரப்போகிறார்கள்? என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால், அவர் ஏதோ ** நடத்துவது போல் நம்மை எல்லாம் உட்கார வைத்துக் கொண்டு பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைத் தாங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா என்பதை நான் அருள் கூர்ந்து கேட்க விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கடைசியாகப் பேசிய வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது மட்டும் அவர் பேச வேண்டும்.

திரு. இ. கணேசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ** அது இருக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ** ** செய்கிறேனா இல்லையா என்பது குறித்து வெளியே இருக்கக்கூடிய மக்கள் தீர்ப்பு வழங்கட்டும். திறமை வாய்ந்த நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த சட்டத்தின் காரண நோக்க விளக்கமே அரை பாராவில்தான் இருக்கிறது. ஏதோ இதிலே பெரிய சட்டச்சிக்கல்கள் இருப்பது போலவும் மிகப்பெரிய விளக்கங்கள் இருந்து திரு. பல்கிவாலா போன்றவர்கள் விவாதிக்க வேண்டும் என்பது போலவும் என்ன அப்படிப்பட்ட பாயிண்டு இந்த சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஒரே ஒரு பாயிண்டு இருக்கிறது. 9 மாதங்கள் தமிழ்ப்படங்கள் காட்டப்பட வேண்டும். அதைப்பற்றி நான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன். “ஷெல்” என்று இருந்தால் கட்டாயமாகப் போட்டுத் தீரவேண்டும். ஆனால் “மே” என்று போட்டு இருக்கிறீர்கள். இப்படிப் போட்டு இருப்பதால் காட்டவும் செய்யலாம், காட்டாமலும் இருக்கலாம். நீங்கள் அதைச் செய்யவில்லை என்று முதலிலேயே பேசிவிட்டேன். இரண்டாவது 9 மாதங்கள் தமிழ் படம் பார்க்கவேண்டிய நிலை வருகிறபோது தமிழ் படம் பெரும்பான்மையான காலம் காட்டப்பெறவேண்டும். இந்தி படம், ஆங்கிலப் படம் காட்டக்கூடாது என்பது அல்ல. பெரும்பான்மையான படங்கள் தமிழ் படங்கள் என்றால் அவைகள் தகுதியோடு தரமுள்ளவையாக இருக்க வேண்டாமா? என்ற கருத்தையும் அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா என்பதையும் சொல்கிறபோது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தமிழ் படத்தின் நிலையை சிவகங்கைச்

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. அ. ரகுமங்கான்]

[1984 பிப்ரவரி 22]

சீமை படத்தை நானே பாராட்டியிருக்கிறேன். அதைப் போலவே தவறானவற்றை சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும். நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் ***

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கடைசியாகப் பேசியதை யெல்லாம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : அதை ஏன் நீக்க வேண்டும்? நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. திரைப்படங்கள் தரமுள்ளவையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதில் என்ன தப்பு?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது மானியக் கோரிக்கை விவாதம் அல்ல. இது ஒரு சட்டமுன்வடிவு. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஒட்டித்தான் பேச வேண்டும். (குறுக்கீடு). பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் மசோதா மீது பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்த மசோதாவின் மெரிட்ஸ், டிமெரிட்ஸ் பற்றி மட்டும் பேசிவிட்டு அமர வேண்டும். மசோதாவுக்குப் புறம்பாகக் கடைசியில் பேசியதெல்லாம் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : தமிழ்ப்படங்கள் ஆபாசமாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்; விதிக்கு உட்பட்டுத்தான் பேசுகிறேன்.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The Tamil Nadu Legislative Rule 149—Scope of debate :

“The discussion on a motion that the Bill or the Bill as amended, as the case may be, be passed shall be confined to the submission or arguments either in support of the Bill or for the rejection of the Bill. In making his speech a member shall not refer to the details of the Bill further than is necessary for the purpose of his arguments which shall be of a general character”
என்று விளக்கமாக இருக்கிறதே.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மசோதாவில் உள்ள கருத்துக்களைப்பற்றி மட்டும் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டுமே தவிர மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வெளியே சொன்ன கருத்துக்களுக்கு, வெளியே என்ன முறையில் வேண்டுமானாலும் பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாம். வெளியே சொன்ன ஒரு கருத்துக்கு விளக்கம் தருவதற்கோ, மறுப்பு தெரிவிப்பதற்கோ இந்தச் சட்டமன்ற அவையைப் பயன்படுத்த வேண்டாம். அதைப்பற்றி வெளியே தாராளமாகச் சொல்லலாம். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வெளியே சொன்ன ஒரு கருத்துக்கு இந்தச் சட்ட முன் வடிவின் மீது பேசுகின்றபொழுது கருத்து சொல்வது என்பது அனுபவம் மிக்க உறுப்பினருக்கு அழகு அல்ல.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 பிப்ரவரி 23]

திரு. துரைமுருகன் : **பற்றிச் சொன்ன கருத்துக்களை வேண்டுமானால் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து எடுத்துவிடலாம். மற்றபடி தரமான படங்கள் வர வேண்டும். சின்னப்பிள்ளைகள் பெரிய பிள்ளைகளைப் போலப் பேசுவதுபோன்ற காட்சிகள் வருகின்றன என்பது போன்ற கருத்துக்கள் அவைக் குறிப்பில் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கடைசியாக ** பற்றிப் பேசியது அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஒன்பது மாதங்கள் தமிழ்ப் படங்களைக் கட்டாயம் காட்டவேண்டுமென்று சொல்கின்ற நேரத்தில் தமிழ்ப் படங்கள் எப்படியிருக்கின்றன? “பிவிமோத்சவ்” என்று ஒரு விழா பம்பாயில் நடந்தது. இந்தியா அதை நடத்தியது. அதில் சுமார் நூற்பது நாடுகள் கலந்து கொண்டன : 200 படங்கள் அதில் திரையிடப்பட்டன; அதில் 20 இந்தியப் படங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டன. ஆனால் என்ன நிலைமை என்று கேட்டால் மொத்தத்தில் இந்தப் படங்களின் தேர்வுக் குழுவிற்குத் தென்னிந்தியாவிற்குக் கேரளாவைச் சேர்ந்தவர்தான் ரெப்ரசண்டேட்டிவ்வாக இருந்தார். தென்னிந்தியா என்றால் ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்கள் சேர்ந்தது தான் என்பதால் அதில் கருத்து வித்தியாசமில்லை. ஆனால் இவ்வளவு படங்களில், நம்முடைய தமிழ்ப்படம் ஒரு படம்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கேரளா படம் ஆறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியானால் இங்கே உள்ள மற்றப் படங்களெல்லாம் மோசமானவைகளா? இங்கே உள்ள படங்களில் ஆபாசம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் கோபப்படுகின்றீர்கள்.

இங்கே திறமையான பல நடிகர்கள் இருந்தார்கள். நல்ல கதையம்சத்தோடு கூடிய படங்களில் நடிக்ந்தார்கள் நம்முடைய முதல்வர் உள்பட. ஆனால் இன்றைக்கு அவர்களைப் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்களா? சிவாஜி போன்றவர்கள் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த விழாவிற்கு நீங்கள் அனுப்பியது எத்தனை படங்களை? அந்த விழாவிற்கு எத்தனை படங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன? இதற்குக் காரணம் என்ன? இதைப் பற்றிக் கண்டித்தீர்களா?

ஸ்ரீதேவிக்குப் பட்டம் கிடைக்கவில்லை என்று வேதனைப் படுகிறோம். அந்த ஸ்ரீதேவியின் மீது காட்டுகின்ற அக்கறை இந்தத் தமிழ்ப் படங்களின் மீது காட்டியிருக்கிறீர்களா? இப்படித் தேவையானவற்றைப் பற்றி அக்கறை இல்லை, தேவையற்றவைகளைப் பற்றி அக்கறை இருக்கிறது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 பிப்ரவரி 2³]

ஒன்பது மாதங்கள் தமிழ்ப் படங்களைப் போடலாம், போடாமலும் இருக்கலாம் என்று இருப்பது தப்பு. போட்டே தீர வேண்டுமென்று சொன்னால் அதைப் பாராட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(பிற்பசல் 1—20)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். காலையிலேதான் தினமலர் பத்திரிகையில் ** வெளியிடப்பெற்ற கேலிச் சித்திரம் பற்றி கொடுக்கப் பெற்ற உரிமைப் பிரச்சினை பற்றி விவாதித்தோம். இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது ** என்று சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் சபைக் குறிப்பிலே இருக்கலாமா ?.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையெல்லாம் அவைக் குறிப்பிலே இருந்து ஏன் எனவே நீக்கப்பெற்றுவிட்டன. எனவே, நீக்கப் பெற்றவைகளைத் திரும்பவும் குறிப்பிடாதீர்கள். தற்போது தாங்கள் குறிப்பிட்டதும் நீக்கப் பெறுகிறது.

திரு. செ. செம்மலை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே திரைப்படங்களை முறைப்படுத்துகின்ற சட்டத்தை மேலும் திருத்துகின்ற வகையிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்ட முன்வடிவினை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலே உள்ள ஆட்சி மொழியான தமிழ் மொழியினைப் பேசும் தமிழ் மக்களின் நலனிலே அக்கரை கொண்டு இந்த மாநிலத்திலே உள்ள வகுத்த திரு 9 மாதங்களுக்கு அதிகப்படாமல் தமிழ் திரைப்படங்களைத் திரையிட வேண்டியது அவசியம் என்ற அவசரச் சட்டம் அதிகார முறைப்படி பிறப்பிக்கப்பட்டபின் இன்றைய தினம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இங்கே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

எனவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவினைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பாக நான் இங்கே ஒரு கருத்தை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த சட்ட முன்வடிவினைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு, நியாயமான காரணங்களோடு இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே, இதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்க முயல்வதோ அல்லது வேறு விதத்தில் விமர்சனம் செய்வதோ என்பது நம்முடைய மொழிக்கு நன்மை செய்வதாக ஆகாது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே இங்கே பேசிய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள், இந்தச் சட்டம் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால் செல்லுபடியாகுமா என்ற விவாதத்தை வைத்தார்கள். அவருக்கு நான் பணிவாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசுவதன் மூலம் வெளியே இருப்பவர்களைத் தூண்டிவிட்டு அவர்கள்

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. செ. செம்மலை]

அதன் காரணமாக நீதி மன்றத்திற்குச் செல்கின்ற ஒரு நிலைமையை தயவு செய்து ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்படுத்துவது நல்லதல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள். அதாவது தமிழ் திரைப்படங்கள் திரையிடப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லை; ஆனால் தரமான திரைப்படங்கள் வர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வது எல்லாம் தரமான திரைப்படங்கள் வர வேண்டும் என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் போன்றவர்கள் எதை ஆபாசம் என்று சொல்கிறார்களோ. அந்தப் படங்களை அவரைப் போன்றவர்கள் சென்று பார்க்காமல் இருந்தாலே, திரைப்பட உரிமையாளர்கள் தரமான திரைப் படங்களைத் தயாரிப்பார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கேயும் இப்படிப் பேசிவிட்டு அங்கே போய் முதல் ஆளாக டிக்கெட் வாங்குபவர்களாக இருப்பது, அதுவும் அவரைப் போன்றவர்கள் இருப்பது இப்படிப்பட்ட படங்களை ஊக்குவிப்பதாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு கோணங்களில் நாம் அணுக வேண்டும். ஒன்று, இதை நாம் சினிமாத் துறை என்று சொன்னாலும் இது ஒரு பெரிய மேஜர் இண்டஸ்ட்ரி. எப்படி மேஜர் தொழிற்சாலைகளிலே ஆயிரக் கணக்கான பேர் வேலை செய்கிறார்களோ, எப்படி சிறிய தொழிற்சாலைகளில் நூற்றுக் கணக்கான பேர் வேலை செய்கிறார்களோ அதே போன்று சினிமாத் துறையும் ஒரு பெரிய மேஜர் இண்டஸ்ட்ரி. இதிலே இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதை நாம் மறுக்க முடியாது. லைட் பாய்-லிருந்து பெரிய டெக்னீஷியன்கள் வரையில் இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலைத் தான் நம்பி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக மௌண்ட் ரோட்டிலே நான் தியேட்டரை வைத்திருப்பேன், அங்கே வருடத்திற்கு இரண்டு ஆங்கிலப் படங்களைப் போட்டு அவுஸ்புல் ஷோ நடத்தி வருமானம் எடுப்பேன் என்றால் ஒவ்வொரு திரைப்பட உரிமையாளர்களுக்கும் டிஸ்ட்ரிபூட்டர்களுக்கும் பணம் வந்துவிடும். அவர்களும் லாபத்தைச் சம்பாதித்து விடுவார்கள். திரைப்படத்தை ஓட்டுகின்ற தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் பணத்தைச் சம்பாதித்து விடுவார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் மூலம் வருமானம் வரும். ஆனால் நான் ஏற்கனவே சொன்ன, தமிழ்ப்பட உலகில் இருக்கின்ற இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு யார் பாதுகாப்பு கொடுப்பது? இதை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய நலன் பாதிக்கப்படுகின்றது,

[திரு. செ. செம்மலை] [1984 பிப்ரவரி 23]

எனவே, அதைத் தடுத்து நிறுத்திக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற வகையிலே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பது அரசினுடைய கடமை என்ற முறையில்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்ட முன்வடிவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மொழி உணர்வு. தமிழ்நாட்டிலே தாய் மொழி தமிழ். இன்றைக்கு அது ஆட்சி மொழியாக இருக்கின்றது. எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற நிலைமையை நாம் உருவாக்கி இருக்கின்றோம். இப்போது கடைகளிலே கூட பெயர்ப்பலகைகளை தமிழிலே வைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அரசின் ஆணைகள் தமிழிலே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதிகாரிகளின் கையெழுத்துக்கூட தமிழிலே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இதை எல்லாம் எதற்காகச் சொல்கிறோம்? தமிழ் மொழியை வளர்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ் உணர்வை வளர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற நடவடிக்கை இது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர வேண்டும்.

அதே போல திரைப்பட அரங்குகளுடைய உரிமையாளர்கள் நான் 365 நாட்களும் வேறு மொழி படங்களைப் போடுவேன். ஆனால் நான் தமிழ்ப் பற்று உடையவன் என்று சொல்வாரே யானால், உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற அடிப்படையில்தான் அந்த வாதம் அமையும். எனவே, தமிழ் மொழிக்கு ஆபத்து வெளியிலே இருந்து வருவதை விட நம்மவர்களாலே, நம்மாலே வந்து விடக்கூடாது என்பதற்குத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்பதையும் நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்பொழுது வேறு மாநில பரிசுச் சீட்டுகளை நாம் விற்கிற பொழுது நம்முடைய பணம், நம்முடைய நிதி, பொது மக்கள் பணம், வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்கின்றன. அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று நாம் ஒட்டுமொத்தமாக, ஒருமித்த குரல் கொடுக்கும்போது இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், உள்நோக்கம் கொண்டு காரண காரியமில்லாமல் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அதிலே ஒரு சந்தேகம் கிளப்பினார்கள், மற்ற படங்கள் பாதிக்கப்படாதா? மற்ற படங்களுக்கு வாய்ப்பில்லையா, என்று. அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக இதிலே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மீதி நாட்களிலே மற்ற மொழிப் படங்களைப் பார்க்கவோ, திரையிடவோ எந்தவிதத்தடையும் இல்லை என்று. எனவே, இது சட்டப்படி செல்லத்தக்கது, தேவையான சட்டம் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லி, இந்தச் சட்டமுன்வடிவைப் பொறுத்த வரையில் அந்தத் துறையிலே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான சட்டம், நிரந்தரமாக வேலை வாய்ப்பு

1984 பிப்ரவரி 23]

[திரு. செ. செம்மலை]

அளிக்கக் கூடிய சட்டம். அதே போல் தமிழ்நாட்டிலே வாழ்கின்ற தமிழ்மக்களுக்கு மொழி உணர்வை இன உணர்வை ஊட்டுகின்ற சட்டம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நான் வரவேற்று, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 2-00 மணி வரை அவையை நடத்தி, இச்சட்ட முன்வடிவை முடித்துவிடலாம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : காலையிலே, பி. ஏ. சியிலே நாளைக்கு மாலையும் கூடுவதற்கும் உடன்பட்டிருக்கிறோம். நேற்று மாலை 4 மணி நேரத்திற்கு மேல் கூடியிருக்கிறோம். ஆகவே திடீரென்று ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளுக்கு இப்படி எங்களால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 24-2-1983 காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.28 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9 பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

89. தமிழ்நாடு சரக்கு போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1981ஆம் ஆண்டிற்கான ஆறாவது ஆண்டறிக்கை (ஆங்கிலம்) [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

90. தமிழ்நாடு திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான மூன்றாவது ஆண்டறிக்கை. (ஆங்கிலம்) [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

91. 1980-81 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வருடாந்திர கணக்குகளின் அறிக்கை (ஆங்கிலம்) [தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 17/1961) 125 (ஏ) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன்வைக்கப் பெற்றது].

92. 1980-81 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கணக்குகளின் மீதான தணிக்கை அறிக்கை (ஆங்கிலம்) தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரியச் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 17/1961) 125 (2) (ஏ) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].